

2017/1

I n f o r m a č n í OBČASNÍK

Evropského centra mládeže Břeclav

leden–březen 2017

Úvodem...

Ač se to zdá neuvěřitelné, letos v březnu vstoupilo Evropské centrum mládeže Břeclav už do desátého roku své činnosti. Na našem [Facebooku](#) jsme k tomu zveřejnili pár čísel: 1131 účastníků vyslaných na 458 zahraničních projektů ve 40 zemích, 15 dobrovolníků vyslaných na EVS, 9 vlastních projektů v rámci programu (Erasmus+) Mládež v akci, 2 vítězství v anketě Osobnost NNO JMK.

Byť jsou to čísla krásná, daleko větší radostí nás naplňují příběhy, které se za nimi skrývají. Dva příklady toho, jak může účast na projektu ovlivnit život mladého člověka, najdete také v tomto čísle občasníku a třeba vás inspirují k vlastnímu výjezdu za neformálně-vzdělávacím dobrodružstvím. Děkujeme jejich autorkám, že se s námi/vámi o své zkušenosti a zážitky podělily.

Moc vám všem děkujeme za dlouhodobou přízeň a podporu, bez níž by nic z toho, co děláme, nebylo možné.

Inspirativní čtení a krásné jarní dny (nejen) s projekty Erasmus+: Mládež vám přeje,

váš tým EYCB

Činnost spolku v období leden–březen 2017

Účast na zahraničních projektech Erasmus+: Mládež v akci

1. 10.–17. 1. 2017 – Co-make – Contact making Seminar for EVS Organisations – Turecko – 2 účastnice
2. 17.–28. 1. 2017 – Bees Inspired: A Hive for Female Entrepreneurs – Nizozemí – 6 účastnic
3. 21.–28. 1. 2017 – Your Future Under Construction – Španělsko – 2 účastníci
4. 12.–19. 2. 2017 – Young Active Europeans: part II – Polsko – 3 účastníci
5. 18.–25. 2. 2017 – Mindful Coaching in Youth Work – Polsko – 2 účastníci
6. 24. 2. – 3. 3. 2017 – CreACT-Ment – Turecko – 2 účastníci

7. 27. 2. – 8. 3. 2017 – Tell Me About You – Rumunsko – 5 účastníků
8. 5.–12. 3. 2017 – Culture of Dialogue – Srbsko – 3 účastnice
9. 14.–19. 3. 2017 – Live Together, Learn Together – Španělsko – 2 účastníci
10. 18.–26. 3. 2017 – Youth Minded – Kypr – 2 účastníci
11. 20.–27. 3. 2017 – YOUth Are the Voice – Rakousko – 2 účastníci
12. 27. 3. – 3. 4. 2017 – Change Your View on Migration – Rakousko – 3 účastníci

V lednu naše projektová koordinátorka Jana Parolková vyslala celkově už **1111. účastníci** na zahraniční projekt. Díky moc za perfektní mnohaletou soustavnou práci a krásné plody, které přináší!

V rámci projektu „Bees Inspired: A Hive for Female Entrepreneurs“ vznikla tato [brožura](#) pro ženy, které by rády začaly podnikat.

Evropská dobrovolná služba

Na konci ledna se vrátila z krátkodobé dvouměsíční EVS v tureckém Kayseri Radka Poulová. Dobrovolničila tam v organizaci International Youth Activities Centre Association a v rámci své činnosti pomáhala s výukou angličtiny na škole a vedením anglického konverzačního kroužku, tvorbou propagačních materiálů, vedením blogu o zajímavostech v Kayseri a jeho okolí apod. Radčiny postřehy z Turecka a report z EVS si můžete přečíst zde: <http://eycb.eu/cz/stranky/2828-european-youth-voice-evs-turecko>.

Dále se vrátil dobrovolník Lukáš Jirousek z francouzské organizace Europe Direct Centre in Amiens. Věnoval se tam především besedám na středních školách na aktuální témata jako migrace, Brexit a přístup jednotlivých států k terorismu a bezpečnosti, ale také občas pořádání promo akcí, vybíral peníze pro lidi trpící svalovou dystrofií, v některých školských institucích pomáhal se speed dating v několika jazycích apod. Více o jeho EVS zkušenosti si přečtete [tady](#).

Do třetice se nám vrátila Alžběta Rothová z EVS v kyperské organizace KEY NGO. Její projekt byl zaměřen velice podobně jako předchozí EVS v této asociaci, o nichž jsme psali v minulých občasnicích.

V prvním čtvrtletí jsme vyslali další dva dobrovolníky: prvního do organizace La Enredadera Vivencial, druhého do organizace CEEDCV.

Prezentace Moniky Ngo-Le o programu Erasmus+: Mládež

Naše dobrovolnice Monika Ngo-Le uspořádala začátkem února na své škole, Gymnáziu a SOŠE a SOU Kaplice dvě prezentace o programu Erasmus+: Mládež a EYCB. Představila žákům výhody účasti na těchto fantastických projektech

a podělila se s nimi o své zkušenosti. Podařilo se jí také získat řadu kontaktů od nových zájemců o výjezd.

Moc Monice děkujeme za iniciativu!

Workshop v rámci setkání romských stipendistů v Brně

První březnový víkend se v brněnském Muzeu romské kultury konalo setkání stipendistů Stipendijního programu pro romské středoškolské a vysokoškolské studenty. V rámci sobotního odpoledního programu jsme pak mladým aktivním Romům představili i další cestu, jak se mohou vzdělávat, cestovat, poznávat cizí země a sbírat inspiraci pro vlastní iniciativy prostřednictvím programu Erasmus+: Mládež.

I když zpočátku byla představa vycestování do zahraničí pro některé trochu děsivá, po sdílení našich zkušeností z projektů a seznámení se se všemi výhodami, které tento program nabízí, se spousta stipendistů pro projekty Erasmus+ nadchla, o čemž svědčila celá řada dotazů. Pro ty, kteří by se nějaké výměny mládeže, EVSky nebo tréninku rádi zúčastnili, jsme měli dobrou zprávu – díky našemu [programu finanční pomoci výjezdu](#) mohou vycestovat zcela zdarma. Vedle povídání došlo i na praktickou ukázkou toho, jaké aktivity mohou účastníky na projektu potkat, a nutno podotknout, že úkol, při němž mohli romští stipendisté komunikovat pouze anglicky, pro ně nepředstavoval žádný problém.

Děkujeme moc Nice Svobodové a Markétce Knop Kostkové za realizaci workshopu a sdružení Romea za pozvání a milé přijetí na setkání.

EYCB partnerem akce „Uklidme Břeclav!“

Už tradičně jsme podpořili dobrovolnickou akci „Uklidme Břeclav!“ pořádanou o prvním jarním víkendu břeclavským základním článkem Hnutí Brontosaurus, Lesy ČR a SVČ Duhovka. Úklidovku jsme jednak propagovali na našem webu a Facebooku, ale především jsme se zapojili do samotného úklidu v lokalitě Kančí obora. Přesto, že celkem dobrovolníci nasbírali přes dvě vlečky odpadu, je vidět, že nepořádku ubývá a že tedy má pravidelné čištění lesa smysl.

Různé

Jak vznikají ta pravá přátelství...

Každý projekt Erasmus+, ať už jde o výměnu mládeže či tréninkový kurz, předem avizuje vzdělání neformálním způsobem, mezinárodní sblížení a interkulturní dialogy s lidmi, žijícími v jiných zemích s odlišnými kulturami, které z velké části determinují jejich způsob uvažování. Projekty mohou ale nabídnout mnohem více než to.

S Gabčou, Lukášem, Nikol, Radkou a Tomášem jsme se seznámili v červenci 2016 na výměně mládeže SMART?PHONE ve španělském Sabadell, kam jsme byli vybráni jako šestičlenná česká národní skupina. Bylo předem jasné, že v národní skupině budeme trávit čas přinejmenším při každovečerních evaluacích dne a při řešení případných problémů týkajících se projektu.

Trávili jsme spolu ale času mnohem více, „nad rámec povinností“. Padli jsme si do oka a po týdnu jsme si byli blízcí jako staří známí. Loučení bylo opravdu těžké. Každý projekt končí horou srdceryvných objetí a chláholivých slibů, že se brzy se všemi uvidíte, že se zase co nejdříve sejdete. Ale málokdo takovým slibům věří a málokdy dojdou naplnění.

Je březen 2017, sobota večer. Všech šest nás sedí v Radčíným bytě, povídáme si, co je u nás nového, zpíváme písničky, doléváme víno, smějeme se. Není to poprvé, co se vidíme od léta. Konec projektu totiž rozhodně neznamenal konec našeho přátelství.

Všem, kteří nedůvěřují vztahům, které vznikají na Erasmech, a považují je za pomíjivé, bych chtěla jako příklad hrdě uvést nás šest. Díky tomuto konkrétnímu projektu Erasmus+ jsem měla možnost nejen zažít týden v krásném prostředí Katalánska, poznat zajímavé lidi ze všech koutů Evropy, poznat jejich zvyky a tradice, vypilovat svoji angličtinu a obohatit se o vědomosti z oblasti chytrých telefonů a jejich dopadů na společnost. Erasmus+ nezná hranic a kolik si toho z projektu nakonec odvezete, to závisí jen na vás. Já jsem si odvezla přátelství se skvělou partou lidí, se kterými

jsem pravidelně v kontaktu a které dnes považuji za jedny z mých nejbližších, a to, že jsme každý z jiného koutu republiky, pro nás není překážkou.

Monika Ngo-Le

Všechno zlé je k něčemu dobré

Aneb o tom, co mi dal a (ne)vzal můj první Erasmus+ projekt

Všechno to začalo jednoho pozdního večera v Praze. Poslední den na vyplnění přihlášky na tréninkový kurz Human Rights Education for Rural Areas. Tenhle projekt změnil všechno. O tom jsem toho večera ale ještě neměla ani tušení.

Do vyplňování přihlášky na můj vůbec první projekt se mi samozřejmě nechtělo. Měla jsem pocit, že beztak určitě nebudu vybraná. S kamarádkou jsme si nicméně sedly a na projekt do Albánie, na který se zmiňovaná kamarádka chtěla moc dostat, vybralo EYCB nakonec mě.

„Tvůj první projekt, to bude srdcovka,“ říkali mi všichni před odjezdem.... „Já při odjezdu ze svého prvního projektu brečela a vůbec se mi nechtělo zpátky.“

Překvapivě, z projektu, který mě zavedl do oblasti neformálního vzdělávání a do země, o které jsem neměla nejmenší ponětí, že ji vůbec kdy navštívím, jsem odjížděla s pocitem, že už mi deset dní projektu stačilo a kvůli účastníkům jsem brečet nehodlala.

Měla to být největší pecka. Ale...

Všechno to začalo už cestou z Tirany na místo projektu. Několikahodinová cesta klikatými serpentinami mezi horami, s řidičem, který nám nerozuměl jedině slovo.

Hotel byl uprostřed ničeho. Z jedné strany hory, z druhé jezero. A ovce. Hodně ovcí.

Netrpělivě jsem čekala, co přinese program a jací budou vlastně účastníci.

„Není to na mě až moc velké sousto?“ říkala jsem si po prvním dnu nabitém spoustou aktivit s minimem odpočinku.

Na projektu panovala zvláštní energie. Balkánští účastníci si vytvořili vlastní skupinu a přemýšleli o věcech trochu jinak, než jak jsem zvyklá ze střeoevropského modu.

Tak jsme si vytvořili „resistenční“ skupinu. Češi a Poláci.

Osud tomu nejspíš chtěl a je tomu v těchto dnech přesně rok, co jsem na tomto projektu potkala spřízněnou duši, úžasného přítele (který byl

samozřejmě částí naší česko-polské kooperační jednotky). To vůbec nejlepší, co mi z projektu zůstalo dodnes a snad ještě dlouho zůstane.

Můj vůbec první Erasmus+ projekt byl plný překvapení.

Neloučila jsem se s ním se slzami v očích kvůli tomu, že možná už nikdy neuvidím účastníky z projektu. 10 dní s nimi mi docela stačilo.

Odjížděla jsem však s mnoha otázkami a otevřenou cestou, co bude dál.

Ať už byl projekt jakýkoliv, neskutečně mě ovlivnil a otevřel mi obzory. Měla jsem možnost poznat spoustu lidí z různých zemí, se kterými bych těžko mohla kdy jindy osobně mluvit. Nahlédla jsem pod pokličku albánské kultury a nejen té. Pochopila jsem, že vzdělávání není jen o tom sedět na univerzitě. To, že jedna z vůbec nejlepších věcí je sdílet, mluvit s lidmi a snažit se něco změnit. A především to, že lidé jsou různí, což je motto, které zejména od té doby používám velmi často. Možná to zní jako banalita, ale myslím, že to je jedna z klíčových věcí, které je třeba pochopit. Lidé jsou totiž různí, a právě projekty mě naučily naslouchat a snažit se pochopit i přesto, že s někým nesouhlasím, respektovat názory ostatních, ale zároveň se nebát prezentovat vlastní úhel pohledu. Právě tak se můžeme hrozně moc naučit a mnohé pochopit a někdy třeba i změnit.

Albánský projekt pro mě byl jen začátek. A i přesto, že nemůžu říct, že můj první projekt byl superúžasný, byl pro mě zásadní. Byla jsem na lepších projektech, ale ten první mi otevřel cestu a umožnil mi vnímat věci a lidi kolem mě jinak.

Proto znovu děkuji EYCB za úžasnou možnost s nimi (nejen na tento projekt) vyjet.

Michaela Šedová